

ת"פ 30558/10 - מדינת ישראל נגד ירון כהן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 15-10-30558 מדינת ישראל נ' כהן (עוצר)

בפני כבוד השופט ד"ר אוחד גורדון
בעניין: מדינת ישראל על-ידי יחידת תביעות ירושלים -עו"ד ר' ישעיהו

המאשימה

נגד

ירון כהן (עוצר) על-ידי הסנגוריה הציבורית מחוז
ירושלים - עו"ד ז' שוב

הנאשם

גזר דין

רקע

1. בהכרעת דין מיום 6.3.16 ובהחלטה משלימה מיום 5.4.16, אשר נתנו לאחר שמייעת הוכחות, הורשע הנאשם במספר רב של עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ושל ניסיון לאיים לפי סעיפים 25 ו-192 לחוק העונשין. הנאשם זוכה לשתי עבירות איומים ומאربע עבירות של העלבת עובד ציבור, אשר ייחסו לו בכתב האישום.

2. זו תמצית המעשים בביב祖ם הורשע הנאשם: בתקופה שבין החודשים יוני וספטמבר 2015, בעת שהנאשם ידע כי היחידה המרכזית של מחוז ירושלים במשטרת ישראל (להלן: "ימ"ר") מאזינה ל��וי הטלפון שלו, ניצל הנאשם את ידיעתו זו כדי להشمיע איומים שכונו לשוטרי ימ"ר. זאת עשה באמצעות ביצוע תקוף של שיחות טלפון, במסגרת התקשר ממספר אחד שברשותו למספר אחר (למשל מן הטלפון הנגיד שלו לטלפון הקווי בביתו או לטלפון של בנו). באותו שיחות היה הנאשם, לרוב, הדובר היחיד ונשא דברים שכונו לאזני השוטרים ואשר כללו איומי פגעה, השתלחות וגידופים קשים לרוב. בדבריו פנה לשוטרים, לא אחת שירות שההוא עשה שימוש בגוף שני ובسمותיהם של השוטרים.

3. כתב האישום עסוק בשמונה עשרה אישומים הדנים באמירות בשיחות מןין זה, אשר בוצעו במהלך תקופה של כשלושה חודשים. היו שחלק מן השוטרים לא נחשף לאמירות המאיימות בזמן אמת או סמן לאחר אמירתן, אלא רק כאשר תושלו עדids במסגרת חקירת העבירות האמורות, קבעתי כי הנאשם יורשע בעבירות ניסיון בנוגע לאיומים שכונו לשוטרים אלה. בנוגע לשוטר אחר ובכyr שנחשהף לאיומים רבים לפני, סנ"צ אל' כהן ששימש בראש מיפlg תשאול בימ"ר, הורשע הנאשם במספר עבירות איומים.

בהכרעת הדיון קבעתי,abis לב למאצוי הנאשם ביום השיחות הממושכות והתדיות ולתוכן האמירות, כי הנאשם השמייע את האמירות הנדרגות מתוך מטרה להפיח את השוטרים ולערער את תחושת הביטחון שלהם. הוספני ודוחית טענות מספר של ההגנה, בהן ניסיונות הנאשם לספק הסברים לאמירותו, לתרוץ כشعשו או לטעון שסביר שהשמעת

איומים בדרך האמורה היא חוקית. עוד נדחו טענות להגנה מן הצדק, לשימוש בלתי מידתי או הולם של המאשימה בצווי האזנת הסתר, ולהתנצלות של שוטרי ימ"ר לנאמן. מהטעמים שפורטו בפסקה 48 להכרעת הדין זוכה הנאשם מעבירות איומים שנטען כי כוונו לשוטר בשם איל עובדיה, ומהטעמים שפורטו בפסקאות 69-66 זוכה הוא מאישומים שעסוקו בעבירות של העלבת עובד ציבור.

טייעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עו"ד ישי, הדגישה בטיעוניה את חומרת מעשי הנאשם, בדגש על האיומים והלשון בהם השתמש ריבוי העבירות, בחירת הנאשם את קורבנותיו בהיותם חוקרי משטרה שחקרוו בעבירות שונות, וכוכנתו לפגוע בשוטרי הימ"ר בדרך של ערעור תחושת הביטחון שלהם. נטען כי על הענישה לבטא הגנה על אנשי חוק ובני משפחותיהם, כי אiom עליהם כמוום על מוסדות המדינה, וכי הענישה במקרים פחותים בחומרתם היא במאסר למספר חדשים עד מספר דוספרטי. עוד הציגה המאשימה כי הנאשם לא נטל אחריות למעשי, שבעברו הפליל הרשות רבות בעבירות מתחומות שונים, וכי עיתוי הרלבנטי היה תלי ועומד נגדו מאסר על תנאי של ארבעה חודשים. לדידה של המאשימה, מתוך העונש ההולם בגין העבירות שביצע הנאשם נע בין 12 ל-36 חודשים, יש לגוזר עליו 24 חודשים מאסר במצטבר לעונש המותנה, וכן מאסר על תנאי וקנס. המאשימה הציגה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד שוב, ביקש שלא להחמיר עם הנאשם ולהסתפק בתקופת מעצרו עד כה. בכלל זה טען שמדובר באירוע "חווי" בו העבירות בוצעו באמצעות האזנת הסתר ללא אiom ישיר או וודאות של הנאשם כי האמירות ניתנו לאזני השוטרים, כי המדינה עצמה לא ביקשה "הרחבבה" של צווי האזנות הסתר לגבי עבירות האיומים או ניסיון לפגוע בשוטרים, וכי יש להתחשב בכל אלה בקביעת העונש. עוד הציגה הגנה כי הנאשם זוכה מחלוקת מהעבירות בהן הורשע ולגבי אחריות הורשע אף בניסיון. נטען גם כי יש להתחשב בטענות שהועלו בשלב קביעת האחריות בדבר יכולת המשטרה להפסיק את המעשים באזרחת הנאשם, הגרועות ממשקלו של ריבוי העבירות, ובדבר תחשותיו של הנאשם ובני משפחתו שחשו פגעים בידי ימ"ר לאחר שהנאשם זוכה בהליך פלילי שנוהל נגדו ואשר נחקר ביד יחידה זו (פסק הדין בהליך האמור, שכונה בהכרעת הדין "תיק האלים", הוגש כנ/2). הגנה טענה כי העבירות הנוכחות בוצעו על רקע זיכיו של הנאשם בתיק האלים. הגנה גם שבה והפנתה להחלטה שנייתה בשלב מעצר הימים והזגגה בנסיבות הابتאה הראיות (ג/5) וטענה כי מדובר בהתנהלות פגומה של רשיונות התביעה לצריכה להביא להקללה. עוד נטען כי לפי הנחיות התביעה, שהוצעו, טיעונה של המאשימה לעונש במרקחה דין הינו מופרז. באשר לנסיבותו של הנאשם נטען כי לא כשל בעבירות אלימות מאז 1984, כי הוא עצור זה שישה חודשים מאז יום 15.10.2011, מתוכם שהה ארבעה חדשים בבדוד על הקושי הרב הכרוך בכך (ענ/3), וכי הוא סובל מבעיות רפואיות שכולות קרע ברצואה (ענ/4). אשר לעונש המותנה, עתרה הגנה להפעילו באופן חופף וזאת בשל חלקו הקטן לדידה של הנאשם בביצוע העבירה בגין הוטל העונש המותנה.

מתחם העונש ההולם

6. גם שהנאשם הורשע בעבירות הנוגעות למספר שיחות אותן ניהל במועדים שונים, הרי שקיים קשר ענייני הדוק ביניהן. מדובר במסכת מתמשכת של ניהול שיחות רבות הנשואות אופי דומה, זו אחר זו בסמיכות זמניות ולאורך תקופה. משכך, יש לראות את מעשי הנאשם כ"אירוע" אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם (על ראיית מספר עבירות כ"אירוע" אחד ומבחן "הקשר הידוע" ראו ע"פ 13/4910 ג'אבר נ' מדינת ישראל, פס' 2 לפסק דין של כב' השופטת ברק-ארץ (29.10.2014); ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.15); ע"פ 4748/14 זילחה נ' מדינת ישראל (30.11.15); ע"פ 2550/14 חמדייה נ' מדינת ישראל (13.10.15). כל פסקי הדין הנזכרים בגין דין זה פורסמו ב"גבו"). מובן, כי אין בכך לבטל את משקלם של ריבוי המעשים והימשכותם, ואלה יילקוו בחשבון

בקביעת תוכן המתחם.

מכאן לקביעת מתחם העונש ההולם:

7. הנשם חטא במעשים שחומרתם, והאשם הנלווה להם, הם ניכרים. על רקע טיפולה האכיפתי בו, בחר הנשם כמטרה את שוטריה של ייחידה משטרתית מסוימת, וחזר ואיים או ניסה לאיים עליהם בשורה ארוכה של שיחות אותן יזם ויעד לאזני השוטרים. הניסיון להציג התנהלות זו כ"شعשוע" או "מהתלה" של הנשם, שאפיין את דבריו הנשם בעדותו בבית המשפט, מחייב את מהותם האמתית של המעשים. מדובר בתקיפה מיולית קשה, חוזרת ונשנית של השוטרים, על לא עול בכפם ואך בשל השתיכותם ליחידה האמורה.

השילוב שבין תדריות וכמות השיחות לבין תכנן הקשה והמאים מדגיש את חומרת המעשים. לאורך שלושה חדשניים, לעיתים מספר פעמים ביום, נהג הנשם "עלולות לשידור" (מנוחה בו השתמשו מספר עדים בתיק) ולהשמע "מוניולוגים" ממושכים שככל-כולם השתולחות ארסית, בוטה ומteilת אימה בשוטרי ימ"ר. משרתי ציבור אלה מצאו עצמן מטרה למתקפה אישית, לרבות איזומי פגעה ישירים שעסקו בהם, בילדים ובהוריהם.

להמחשת הרושם המתתקבל מן השיחות אשוב על ציטטה מהכרעת הדיון, בה הוצג חלק מאמרותיו המאיימות של הנשם:

"כ"ר אמרית הנשם מושא האישום הראשון לפיה 'קציני מודיעין כדורים בראשים היו דופק להם', שנאמרה לאחר שהנשם קיל את איש המודיעין סמי אזרזר 'וاثת כל קציני המודיעין בירושלים', ולאחריה המשיך וקידל את המאזין לשיחה 'ומבקש שהאחרון יעדכן את סמי על בסיס יומיומי' תוך שאמר לסמי שהוא איש חוק ולכן אין יכול לעשות מה שהוא רוצה בעודו יайл'ר ועל החוק יא מניאק... אני יכול לעשות מה שהוא רוצה, הבנת?' (שיחה מיום 15.9.15 שעה 22:11).

האמירות מושא האישום השני והשלישי הופנו לחמדני ולאזרזר, כשהנשם מתירה בראשון 'לא תוריד ת'ראש אני יוריד לך את הראש' ומזכיר את שריפת רכבו של חמدني, ומוסיף ומאים על אזרזר 'כמו שציינתי את האחים אילוז האומואים הקוקסינלים האלה - אתה הבא בתור'. השיחות הננדנות (ימים 6.9.15 ו- 23:52 ומשך 6.9.15 שעה 00:11) רצופות בקהלות ואמרות נוספות בגוון מאים, כגון אמרה של הנשם כי היה שמח לראות את חמدني וילדיו נשרפים ולא רק את האוטו שלו נשרף. בשיחה נוספת מיום 20.8.15 שעה 01:48 (אישום 4) הקדים הנשם לא פחות מ-14 דקות להשמעת רצף נאצוט ואיומים, כולל על אזרזר וסנ"צ כהן כי לא תגמרו את השנה. אתם והילדים והנשים שלכם, התיחסות לאמו של אזרזר 'בכבר שלה' ו'כדור לראש אמא שלך' הזונה צריכה לקבללי', 'חוגגים על הפטירה של אפרים ברכה שהתאבץ', שם כדור בראש. בקרוב אצלכם, 'אני ירדוף אותך כל החיים' ושלל אמרות נוספות כמפורט בתמליל השיחה האמורה.

בדומה, ביום 19.8.15 ביצע הנשם לא פחות משלוש שיחות. בשיחה מן השעה 17:42 (אישום חמישי) המשיך לקיל ולגלג על אזרזר, בהוסיפו בנוגע לאמו של אזרזר כי 'היה דופק לה גם פטיש עשר קילו בתוך הראש...' שתי הכלבים שלי היו... ככה, שילקקו לה את הדם לאמא שלך הזונה'. באותו יום בשעה 13:14 השמע מונולוג נוסף בן 14 דקות (אישום 6) שבו אמרות כלפי סנ"צ כהן ואזרזר כגון 'אם מעמידים לי את הילדים שלכם עין עין הייתי מוציא להם... הייתי מבתר לך את הגוף', 'אתה תראה עוד את הילדים שלך ה' ירוג לך אותם', 'اشתך הזונה אני אתן שעربים יאנסו אותה', 'איחוליים' לכהן ואזרזר להתאבץ כמו אפרים ברכה, 'את היטלך היוthy משאיר חי' ואותך היוthy רוץ' ועוד. בשיחה דומה מן השעה 13:08 (אישום 7) הפנה הנשם אמרה לאזרזר 'אותך צריף לשרכך יא מניאק. אני אציך לכס של האמא שלך... תמומתו תתפוצצו'. ביום 18.8.15 שעה 10:00 (אישום 8) קיל את אזרזר, כהן ואת יצחק לוי והוסיף 'אולי תקחו את הדלק, אליו ישFOR על עצמו, אבל

בכיף הייתה מדליק אותו, גם אותך יא מניאק סמי ואת איזיך? אתה הראשון שהייתי מדליק אותך, יא זבל'. בשיחה מיום 17.8.15 שעה 02:15 (אישום 9) קילל הנאשם את אゾר, אשתו, את דודו לוי ואשתו, את חמני ואת אלי כהן, פנה למazon, קיללו ואמר לו להעביר את השיחות לאזרור, אמר לאזרור 'מה שמתבסכל אותך אני זיין אותך... ערבים יאנסו את האמא שלך' והוסיף 'שהראשונים היה רוצה לראות את אלי' וسمוי מתים ואם היה מקבל את הגופות שלהם היה מבתר להם את הגופות מוציא עין עין, היה שורף להם את הגופות עם הילדים שלהם'. בדומה, בשיחה מיום 10.8.15 שעה 15:36 (אישום 10) השמיע הנאשם אמרה המכונת לאלי כהן, שישפוך על עצמו נפט ושבכיף' היה מצית אותו' גם אותך וגם את הילדים שלך'.

ביום 3.8.15 שעה 00:00 ואילך (אישום 11) הקדים הנאשם לא פחות מ-37 דקות להשמעת בלילה של נאצוט ואיומים, בהם התייחסות לשוטרים שנהרגו באמרו שכיף לראות שוטרים מתים, נהרגים ונרצחים, אמרה לכחן לפיה החלום של הנאשם הוא 'לענות אותך ולענות אותך בדרכים שלי' אני עננה אותך', קיללות למזין לשיחה ממנו דרש 'תעביר מחר לאלי כהן את האזנות' ואמרה לפיה 'ה' נוקם ושעוזד השנה (אלי) יראה מכות בבית ילדים ובאשתו'. בדומה, בשיחה מיום 15.7.21 שעה 12:23 (אישום 13) קילל הנאשם את אלי כהן 'הזונה של תל ברוך' ואת אゾר ובין היתר אמר 'אני ירעיל לכם את אם..אמא של ירושלים יא זונה, רעל רעל, אתם יודעים מה זה רעל? אני אכניס לכם רעל, כל מיינ חומרין, חומצוט, א... למייניהם. רעל. תבינו למה אני מתכוון'. התנהלות מקבילה מופיעה בשיחה מיום 15.7.14 שעה 16:27 (אישום 14) שכלהה-כ-16 דקות של איומים וקללות, לרבות אמרה אוזות אפרים ברכה זיל' כל הגוף תולעים... היהתי מוכן להשתין לו על הקבר. אלי כהן, תורך בדרכך יא מניאק, תורך, אתה גם תשים קץ לחימ שלך' וכן לך מה עסוק עם פסיכופט מוטממים' אני אחרbin לכם על הקברות' ועוד.

שיחות נוספות בוצעו ביום 8.7.15. בשיחה מהשעה 18:56 (אישום 15) מסכת נוספת של התבטאויות, ובהן אמרה המזכירה שוב את מותו של אפרים ברכה במילים 'רקדנו ביום של המוות שלו... להשתין לו על הקבר, להשתין לו בפה בן זונה, זה עין, גם כשהוא מת ככה עין-עין להוציאו לו... אני יمرמר את הocus של האמא שלך' יא מניאק, רעל אתה תראה ממני פה יא בן זונה, רעל בכוס של האמא שלך' הזונה... רגע דקה אני פה עם אלי כהן, אלי יא בן זונה יא מניאק, לך תדע אולי אתה משפחה שלי יא בן זונה, יא בן זונה היהתי מורד לך תראש'. שיחה נוספת מהשעה 18:32 (אישום 16) התייחסה בין היתר ל'קציני מודיעין אלה מקומה שלישית שמה בימ"ר לעללה בMargash הרושים שני המזדיינים מתחתת, אה? אלו שלכלכתי עליהם שאמרתי להם אני זיין אתכם בתחתה אני ירעיל את כוס של האמא שלך' יא מנאייך'. גם בשיחה נוספת מיום 7.7.15 שעה 13:49 (אישום 17) אמר הנאשם, בין היתר, כי 'הבטחתך לפקין מודיעין שמה מקומה שלישית בצד ימין שאני זיין אותו. משוגע הזה, התעסקתם עם פסיכופט עם אדם לא נורמלי'.

כפי שציינתי שם, למרות ארוכה של סקירה זו, אין בה כדי למצות את כלל אמרותיו הבוטטות והרבבות של הנאשם המתועדות בהקלות ובהמליל השיחות.

8. חומרת המעשים ניבטה גם מנוקודת מבטם של השוטרים, שמצאו עצמן בסיטואציה הלא-שגרתית מבחינתם של קורבנות עבירה. חילקם כלל לא עסוק במסגרת עבודתו ברגע עם הנאשם או באכיפה כלפיו ו'נבחר' בידיו הנאשם כקורבן לא בשל סכסוך אישי אלא בשל היותו של השוטר הספציפי חלק מן היחידה המשטרתית הנדונה. השוטרים,רובם ככלם, הופתעו לשמע אמרותיו של הנאשם כלפייהם, לא ידעו להסבירן, ראו בכך אירוע חריג וחשו שמדובר בחיצית גבולות' מצדו של הנאשם. מעודיוותיהם, בדגש על זו של סנ"צ כהן, עליה כי הימשכות ה"שיחות" המאיימות, ה"אובססיביות" וה"איןטנסיביות" של המעשים כלשונו, גיבשו בקרב שוטרי היחידה חשש מפני הנאשם, שה郎 והטעם. ניתן להבין תחושות אלה, של מי שהנאשם חזר ואים עליהם ועל בני משפחותיהם במגוון בדרכים שונות ואצריות ובעשל פגעות כמומחש לעיל, תוך שהוא מכנה עצמו "רוצה" ו"פסיכופט". להרחבה בנושא זה ראו סקירת עדותו של סנ"צ כהן בהכרעת הדין, בפרט בפסקה 22.

9. בנסיבות אלה יש משום פגעה של ממש בערכיהם המוגנים בידי העירות הנדונות. עבירת האויומים מבקשת לשמר על כבוד האדם, שלמות גופו ותחזות הביטחון שלו וכן על יכולתו לנוהל חיים מוגנים ושלולים (ע"פ 103/88 **לייטמן נ' מדינת ישראל** (6.9.89); רע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל** (4.1.06)).

במקרה דן מטופס שיקול נוסף שעוניינו באויומים המשמעים כלפי עובדי ציבור אשר עוסקים באכיפת החוק, ובקשר לפעולות שביצעו במסגרת תפקידם. על החוק לגונן על עובד הציבור ולהבטיח שהלה יפעל לטובות הציבור לצורכי קידום האינטראס הכללי, מבלתי שיחשש לעצמו או לבני משפחתו. חומרה יתרה ישנה לעבירה אויומים אשר מופנית כלפי שוטרים, הפעלים בשליחותה של החברה ומסמלים את שלטון החוק. יש להוקיע מעשי ברינויו, ה彷הה או עלבון כלפי שוטרים הממלאים תפקידם, ולתת לכך ביטוי גם במישור העונשי ואת חלק משמרה על סדרי השלטון. ראו לעניין זה רע"פ 11/2019 **miarah נ' מדינת ישראל** (22.3.11) וע"פ (ח' 15150-11-08 **אבו שקארה נ' מדינת ישראל** (22.1.09)). ברע"פ 5579/10 **קריה נ' מדינת ישראל** (2.8.10) נקבעו, לעניין זה, הדברים הבאים:

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידיו, לשם פגעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטיבית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא מאפשר פגעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגעה שכזו צריכה ליתקל בקור ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגודע אלימות מסווג זה במהירות האפשרית. כאמור, אל מול אלימות מילולית שכזו המcarsמת ביסודות חברותנו הדמוקרטיבית, יש לנתקות בענישה מרתיעה. [...] טובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא תפקידם ללא מORA ולא פחד".

וכך בע"פ (ח' 12-08-20707-08-20707 **מצרי נ' מדינת ישראל** (6.12.12)):

"הערים תניג שוטרים, לרבות אויומים, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ותקיפת שוטרים, הין עבירות הפוגעת בסדר הציבורי וב秩序 שלטון החוק. התנצלות לשוטרים בכל אחת מן הערים הנ"ל פוגעת לא בשוטר עצמו אלא במשטרת ישראל כולם, בתדמיתה, וביכולת ההרתעה כמו שמופקדת על שלטון החוק. אין להשלים עם אויומים על שוטרים. מי שמאים על שוטרים מנדח להכניס בהם פחד ואיימה, דבר העולם להשפיע על אופן תפקידם ובכך לפגוע הציבור ובביטחונו. על שום כך, שומה על מערכת בתי המשפט לעונש את המאיימים על שוטרים באופן ההולם את חומרת העירה כדי להביא לשירוש התופעה".

10. בוגע לחילק מהשוטרים הורשע הנשם, כאמור, בעבירות ניסיון. יש לקחת בחשבון, לפחות, את העובדה שעבירות האויומים כלפי שוטרים אלה לא הושלמו שכן הם לא נחשפו לאויומים בזמן אמת, וממילא שהנזק שגרמו המעשים פחות בהשוואה לעבירה שהושלמה. מאידך יש לזכור כי הנשם עשה כל שנדרש, מבחינתו, להשלמת העבירה. בכלל זה חזר והביע עניין, בשיחות הנדונות, כי אויומי הגיעו לאזני השוטרים וכך, למשל, חזר וביקש מן המאזינים לשיחות לעדכן את השוטרים. אזכיר דוגמא שהוצאה לעיל בה ביקש הנשם בשיחה מיום 15.9.15 מן המאזין לשיחה (תוך שקיים ואים עלי) לעדכן את השוטר סמי אזרזר, אליו הופנו רבות מן האמירות המאיימות, "על בסיס יומיומי". כפי שקבעתי בהכרעת הדין, העובדה שהאמירות לא הועברו לשוטרים הנדונים התרחשה, במידה רבה, בנגד לרצונו של הנשם.

11. אלמנת נוסף אותו מצאת לשקול במידת מה לפחות עוסקת באופן השמעת האויומים. גם שהמעותם בשיחה שהמשמעות ידוע כי היא מואצת בידי המשטרה ממלאת אחר יסודות העירה, ישנו פער במידת החומרה בין השמעת הדברים באופן זה, ובין השמעתם ישירות בפני המאיים, כגון בפגישה פיזית או בשיחת טלפון עמו.

עם זאת ישקל, מנגד, העניין הבולט שהבע הנשם כי דבריו הגיעו לאזני השוטרים כנזכר לעיל, העובדה כי ברגע למקדים אחרים ואולי "טיפוסיים" בהם מושמע האים בלהט הרגשות ובכישלון של רגע, הנשם פעל בשורת השיחות הנדונות בצורה שקופה ויזומה, וכן העובדה שלא מדובר במקרה בודד או אף במספר אויומים אלא בשיחות רבות ותדירות

לאורך תקופה, שהוקדשו אך ורק למטרה של פגעה בתחומי הביטחון של השוטרים. כפי שמספר רס"ב לוי בעדותו, "זה לא היה סוד בימ"ר שהנאשם כמעט מדי יום, מידי שעה באופן אובסיבי' יעלה לשידור' וחלקים נכבדים ביום שלו מקדיש לאוים וקללות כלפי שוטרים, מפקדים. זה דבר שהוא ידוע לנו". בכל אלה יש להעדים את שיקולי ההחלטה והגמול.

12. אוסף ואדון בטענות שהעלתה ההגנה, ושלשיתה צרכות להישקל לקולה בקביעת מתחם העונש. אין סביר כי זיכיו של הנאשם בתיק האليمות יכול לשמש כシיקול לקולה, בבחינת הרקע לעבירות מסויא גזר דין זה. אדם המזוכה, או מושיע, בהליך פלילי אינו רשאי "לבוא חשבון" עם היחידה שביצעה את החקירה אשר הובילה לאישום. אין ב"רקע" זה כדי לגרוע מבחירה של הנאשם לעשות כן ולאיים על השוטרים שחקרוו (ועל אחרים שככל לא חקרוו, אף בשל השתיקותם לחידה שטיפלה בעניינו), ולא ניתן לראות בה ממש פורקן לגיטימי לתחושים תסכול כלפי השוטרים. עוד אין מתקבל את הצעות ההגנה להקל בעונש נוכח אמונהו של הנאשם כי ימ"ר מתנצל לו, משום שם"ר לא ביקשה את "הרחבת" צווי האזנות הסתר לככלו את עבירות האוים דבר המעיד שלא ראתה בהן מעשים חמורים, או משום שהמשטרה יכולה להיות להפסיק את העבירות בכך שהיא מזמנת את הנאשם ומזהירה אותו. טענות אלה נדונו בהכרעת הדין ונדחו (פס' 80-85, 70, 83-85). אין לי אלא להפנות לדברים שנקבעו שם ולהוסיף, כי אין מדובר בסוגיות הגורעות מאומדן חומרת המעשים או האשם הכרוך בנסיבות. בדומה, אין מקבל את הטיעון הנוגע להנחות התביעה בדבר מתחמי עונשה, ענ/1. ברו כי הקווים המוחים אינם יכולים לתחום את שיקול דעתו של בית המשפט, מה עוד שאינם משקפים בהכרח מקרה ובו ריבוי ניכר של מעשי אוימים וניסיונות איום כבמקרה דנן.

13. מכלול השיקולים מציג, בהתאם לעקרון ההלימה, חומרה ניכרת המחייבת עונשה של ממש. הדבר גם מגביל את יכולת להיסמך על שיקול העונשה הנוגגת, וזאת משום שדריך-כלל עוסקים הליכים בהם נדונות עבירות אוימים במקרה אחד או במקרים בודים של אוים, ובנסיבות בוודאים, וזאת להבדיל מן המסכת המתמשכת והרחבה במקרה דנן. מנגד, דרך כלל מדובר באים המשמע בשיחה ישירה או פנים אל פנים, להבדיל מהמקרה דן. למרות הבדלים אלה, ישנה חשיבות לקנה המידה העński הנוגג במקרים אחרים שעסקו באוים על עובדי ציבור, כביטוי של העונשה הholeמת בין פגעה בערכיהם המוגנים שנסקרו לעיל. סקירתם מעלה עונשה מגוננת, הנעה בין מאסר בפועל (لتגובה של מספר חודשים ועד למספר דו-ספרתי של חודשי מאסר), דרך מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד להסתפקות, במקרים שאינם שגרתיים, בעונשה מותנית. דרך כלל לנווים למאסר גם עונשים נוספים, לרבות מאסר על תנאי וקנס. ראו למשל רע"פ 4236/12 **יוסבשובלי נ' מדינת ישראל** (3.6.12); רע"פ 9057/12 **מצרים נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 8062/13 **ברזק נ' מדינת ישראל** (10.4.14); רע"פ 8253/11 **ניריה נ' מדינת ישראל** (4.12.11); ע"פ (נץ') 15-06-06-55743 **סימנדוב נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 6.10.15); ע"פ (ב"ש) 38759-05-14 **זgori נ' מדינת ישראל** (21.1.15); עפ"ג (ב"ש) 14-09-16642 **יצחק נ' מדינת ישראל** (12.11.14); ת.פ. (כ"ס) 2942/05 **מדינת ישראל נ' חזובקшиб** (27.2.06); ת.פ. (רח') 06-1427-17251-12-09 **מדינת ישראל נ' צברי** (14.2.10); ת.פ. (טב') 6573-01-19 **מדינת ישראל נ' חדד** (24.12.09).

14. במלול השיקולים אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם, בניסיונות ביצוען, כולל עונש מאסר לתקופה הנעה בין 6 ובין 14 חודשים. זאת, לצד מאסר על תנאי וקנס הנע בין 1,500 ל-4,000 ל"נ.

קביעת העונש בתחום המתחם

15. הנאשם נהיל, אמנם, את ההליך והורשע לאחר שמייעת ראיות. עם זאת, אשקלול לזכותו את עמדת ההגנה, שמשלב מוקדם נמנעה מלכחיש את עצם קיום השיחות והאמירויות הנדוניות בכתב האישום, דבר שייעל את ההליך וחסך במידה מה זמןו של בית המשפט וזמןם של הצדדים. עוד ישקללו לזכותו הנאשם העבירות מהן זוכה בהכרעת הדין או הורשע בעבירות ניסיון, הבעיה הרפואית ממנו הוא סובל כמפורט במסמכים ענ/4 והשאות

הממושכת בمعצר לצרכי היליך זה, מוצאה תקופה לא מבוטלת בתנאי בידוד. למשל נטען או בסיס כי נפל פסול בהש茅תו של הנאשם בבידוד איני קובע דברים במישור זה, אך ברוי כי שהות בתנאי בידוד היא קשה וראוי להתחשב בכך בקביעת העונש.

16. אשר להחלטה משלב "מעצר הימים", נ/5, מקובלת עלי טענת ההגנה כי יש להוקיע את התנהלות המתווארת שם, לפיה "חבריהם של השוטרים המתלוננים בתיק הגיעו את המשיב והשmeno מילוט שמהה לאידן לאחר שנעצר". בהכרעת הדיון התייחסתי לזהירותה בה של לקבל את הדברים, וכן מגבלות הבירור העובדתי בשלב "מעצר הימים" והעובדת שקביעה זו נכתבת בהחלטה "בשוליו הדברים", כלשונו של המותב שכתבה (פס' 74). בכפוף לכך, אני מוצא להתחשב בתנהלות האמורה כנימוק להקלת-מה בעונש, שמטרתה לבטא את הפסול שביחס בלחט הולם כלפי עוצר מצדם של שוטרים האמונים על אכיפת החוק.

17. מנגד, לחובת הנאשם עבר פלילי (עת/1) המציג ריבוי הרשותות בפלילים. עשייתו העברינית הילה בעודו נער, בעבירה תקיפה בתנאים חמירים שביצע בשנת 1983, והמשיכה לאור מס' ספר עשרים כאשר בכל מס' ספר שנים שבונן את הדיון על ביצוען של עבירות נוספות, עד להרשעה אחרונה בחודש ינואר השנה. הגילון מציג עבירות מתוחמים שונים, בהן עבירות סמיים, רכוש, דיזוף ומרמה, העלבת עובד ציבור וכן - בהקשר להיליך דין - עבירות איומיים. הנאשם ריצה מס' תקופות מאסר. באוקטובר 2014 נדון, בגין עבירות איומיים, למאסר של 4 חודשים ו-21 ימים וכן גזר עליו מאסר על תנאי של ארבעה חודשים, בעבירות אלימות מסווג עונן לרבות איומיים (להלן "העונש המותנה" - ענ/2).

18. נתונים אלה מציגים אדם שדרך הפשע אינו זרה לו, ולא נרתע מן העונש המותנה בביצוען של העבירות הנוכחות. הם מדגישים את ההכרח בעונש שיוטיר חותם הרתעתי בקרבו של הנאשם, לביל ישוב על מעשים דומים בעtid. מאותן סיבות יש הכרח בעונשה מותנית של ממש.

19. עוד יש נתונים האמורים לחזק את ההכרח בסנקציה, המבטאת את הרצון לגונן על אנשי משטרת אשר עוסקים באכיפת החוק כלפי אנשים דוגמת הנאשם, שחוזרים ומבצעים עבירות. במידה רבה של תעוזה, החליט הנאשם להציג לו כמטרה את שוטריה של יחידה משטרתית שחקלה אותו, ולהזור ולתקוף אותם בצורה בוטה ופוגענית תוך שהוא נזון לשונו ולמחשבותיו, ללא סייג. מעדותו של הנאשם עצמו עלה, כי ביצע את המעשים כדרכו להתעמת עם שוטרי היחיד זה את על רקע טיפול האכיפתי בו (ובלשונו: "הLECתי איתם בכל השיטות" - פ/53). העיון בתמלילי השיחות ובגילוין הרישום הפלילי מאפשר להבין מדוע הובילו הדברים את אנשי המשטרה, כמתואר לעיל, לסביר כי הנאשם חזה את גבולות דרכי ההתנהגות המקובלין בין שוטרים לנחקרים ולהשוש כי הנאשם עלול אף למש את איומו. כל אלה מחזקים את הצורך הדרוש בעונשה מוחשית אשר תחזר אצלן את גבולות האסור והמורא.

20. אוסף ואtan משקל לאינטנס הציבור שבהתעטת הרבים, כשבמישור זה על העונש לבטא את סלידתו של בית המשפט מהמשמעות איומיים חמורים על עובדי ציבור, ולספק להם הגנה הולמת. רק בדרך זו נוכל לצפות מאנשי משטרת כי יملאו את תפקידם ללא מORA.

21. יש לשלב בעונש גם רכיב כספי, שנועד להוקיע את המעשים לא רק בדרך של פגיעה בחירותו של המבצע, אלא גם בכיסו. אצין שלא הוציא כל טיעון לנזק כלכלי של הנאשם.

העונש המותנה

22. הדיון קובע שכלכל יופעל מאסר על תנאי לריצוי באופן מצטבר לעונש הנגזר בהיליך העוקב (סעיף 58 לחוק עמוד 7

העונשין, ע"פ 2452/15 **חحيح נ' מדינת ישראל** (20.9.15)). עם זאת לבית המשפט שיקול דעת להוראות, "מטעים שיירשמו", על רצוי חלקי או מלא של התקופה באופן חופף.

23. עינתי בכתב האישום המתוקן בגין גזירת העונש המותנה, ענ/2. אני סבור שעולה ממנה, כטענת ההגנה, כי הנאשם ביצע שם עבירה מינורית. דבר שם בחבירה לאחר לצורך איזומים על בן בקיוסק השיר למשפחה יריבה למשפחה הנאשם, וזאת גם אם האיזומים הושמעו בידי האחר. זאת ועוד, חומרת המעשה נשכלה בידי המותב שגזר שם את העונש, תוך התאמתו לסוג ומידת העונש ובכלל זה עיצובו של העונש המותנה. מטרתו של רכיב עונשי זה הייתה להרטיע את הנאשם מפני ביצוע של עבירות נוספות, ומשכך וביצע שורת עבירות למרות העונש המותנה ראוי, לשיטתי, לחתם ביטוי עצמאי בענישה לכישלון זה.

24. עם זאת,abis לב לעונש שייגזר בגין העבירות מושא הליך זה, לשיקולים לקולה שפורטו לעיל ולשאיפה לעונישה כוללת מידתית, אני מוצא להוראות על הפעלת חלק לא מבוטל מן העונש המותנה לריצוי באופן חופף.

הכרעה

25. בכלל השיקולים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 10 חודשים. התקופה תימנה מיום מעצרו של הנאשם, יום 11.10.15.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בת.פ. (ו-מ) 41957-04-14, בヅר דין מיום 5.10.14. הנאשם ירצה 4 חודשים מאסר, מהם ירצו שלושה חודשים בחווף לעונש שנגזר בגין העבירות מושא ההליך הנוכחי, והיתר ירצה בחווף. **בסך הכל על הנאשם לרבות 11 חודשים מאסר, מיום מעצרו.**

ג. חמישה חודשים מאסר, אותן ירצה הנאשם אם ישוב ויעבור עבירת איזומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, לרבות ניסיון לעبور עבירה זו, סיוע או שידול לעبور אותה.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד 1.10.16.

ערעור בזכות לבית המשפט המוחזק בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ו, 18 אפריל 2016, במעמד הצדדים.